

عبدالاحمد فیض

انتظار مردم افغانستان از هفتمین اجلاس مجمع عمومی ملل متحد

بتاریخ (۲۸) سپتامبر سال روان ، سا زمان ملل متحد میزبانی بزرگترین گردهمایی جها نی را در شهر نیویارک مقرر سازمان بعده دارد . درین اجلاس نوبتی ، سران دول ، حکومت و ذوات بلند پایه دیپلماتیک (۱۹۳) کشور مستقل جهان حضور بهم خواهند رسانید تا درین اجلاس با اعتبار جها نی یعنی هفتادمین جلسه سالبانه مجمع عمومی سا زمان ملل متحد ، از دولتهای متنوع شان نما بندگان نما بند.

اسا مبله عمومی ، مهمترین ارگان ملل متحد محسوب میگردد که کلیه دولتهای عضو ملل متحد عضویت انرا دارند . این ارگان رهبری و مدیریت کلی سا ختارهای این سا زمان جها نی ، موسیسات و سازمانهای مرتبط بدان را بدوش داشته و هر دولت عضو حق داشتن پنج نما بنده درین نهاد را داراست که تنها از حق یک رای برخوردار میگرددند.

مجمع عمومی سالانه یکبار جلسه عمومی خود را به اشتراک همه دولتهای عضو دایر که اجنادی مهم انرا بحث و بررسی پیرامون عمده ترین و بنیادین وظایف سا زمان منجمله مسایل مربوط به صلح و امنیت بین المللی ، موضوعات مالی و بودجوی ، پذیرش و با اجرا اعضا ، رسیدگی به کانونهای تشنج و بی ثباتی در سطح منطقه و جها ن ، بررسی شکایات و پیشنهادهای دولت های عضو احتوا میکند . به باورم هفتادمین اجلاس اسامبله عمومی بعلت حساسیت اوضاع پرمخاطره جها نی ، از مبرمیت ویژه برخوردار گردیده که نقش و موضع گیریهای سا زمان را در پیوند با پرونده های متفاوت تهدید کننده صلح و امنیت بین المللی نسبت به دوره های قبل متمایز می سازد . بحران افغانستان ، جنگ داخلی جمهوری عربی سوریه و حضور قدرتمند مخوف ترین گروه تروریستی یعنی داعش در قلمرو ان کشور و ارتکاب هولناکترین جنایات ضد بشری بوسیله این گروه تروریستی علیه غیرنظامیان ، نبردهای ایتلاف عرب بر رهبری سعودی علیه نیروهای مقاومت یمن ، بحران عراق ، سودان جنوبی ، اریتریا ، سومالی ، جنگ در شرق اکرایی ، تقابل و تعارض راهبردی بازیگران منطقه و جها نی درین تحولات ، افراطیت ، بحران پناهندهگی ، قاچاق و ترافیک مواد مخدر ، کامپلکس از مسایل حاد و مبرم تهدید کننده صلح و امنیت جمعی است که مسلمانان در دستور کار مجمع عمومی قرار خواهند داشت . که اینک با این پیشگفتار فشرده سعی خواهد شد تا توقعات و انتظارات ملت مظلوم و تحقیر شده افغان را از هیات افغانی اشتراک کننده درین اجلاس جها نی ، مسوولیتهای حقوقی و اخلاقی مجمع عمومی را در قبال رنجها ، الام و مصایب بیکران و نامحدود مردم افغانستان ناشی از مداخلات و تجاوزات گسترده خارجی در امور کشور ما مورد بررسی موجه قرار میدهم.

در هفتادمین اجلاس مجمع عمومی ، ریس اجرائیوی حکومت وحدت ملی از افغانستان نما بندگان خواهند نمود ، حضور هیات عالی رتبه دولتی کشور ما درین اجلاس با عظمت جها نی در چنان شرایط حساس تاریخی صورت میگیرد ، که افغانستان در مرحله دشوار و اما با افتخار دفاع واحد از استقلال ، امنیت و تمامیت خاک کشور را پشت سر گذاشته و نیز موازی بدان مداخلات و تجاوزات سا زمان یافته تروریستی برخاسته از انسوی خطاستعماری دیورند در امور داخلی کشور ما دامنه وسیع و گسترده کسب نموده و نیروهای دهشت افروز مزدور ، با داشتن مکانهای امن و حتی سنگرهای مطمئن در قلمرو پاکستان بعد از کسب حمایتهای بیدریغ تسلیحاتی ، اطلاعاتی ، مالی و لوژیستیکی ، قلمرو افغانستان و بخصوص محلات غیرنظامی و مردمان بی دفاع ملکی را به هدف ایجاد فضای رعب ، وحشت ، تضعیف حاکمیت افغانستان و تحقق امیال ظالمانه و تجاوزکارانه اسلام اباد مورد هدف قرار میدهند که این حملات مسلحانه علیه افغانستان با گذشت هر روز ابعاد وسیع و فاجعه بار کسب نموده است.

لذا معتقد هستیم که هیات افغانی درین اجلاس بین المللی با استفاده موثر از فرصت که در دست قرار دارد، پرونده ننگین و طویلی از جنایات سازمان مبعوض ویدنام (ای-اس-ای) و اداره مرتجع نظامی اسلام آباد که بوسیله سربازان اجیر وی و قاتل آنها در کشور ما در قالب جنگ نیابتی تعمیم میگردد، در برابر نمایندگان دول و سران حکومت از سراسر جهان قرار میدهد و نیز از تریبون مجمع عمومی نه بمتا به وسیله بیان صرفاء ارزشهای تیوریک جهانی، بلکه بحیث تریبون دادخواهی استفاده شایسته نموده، ندای دادخواهان و صدای نفرت و انزجار میلیونها هموطن بیدفاع ما را به سمع جهان نیا ن خواهند رسانید. مردم افغانستان با این باور هستند که هیات نمایندگی شان در اسامبله عمومی، با کاربرد روشهای معمول و متعارف دیپلماتیک و استفاده از ابزار دیپلوماسی چند جانبه حقانیت ادعای افغانستان را به جهان با ارایه اسناد و مدارک انکارناپذیر علیه تجا و زرخشن پاکستان به اثبات رسانیده و نیز در مذاکرات دوپا چند جانبه در حاشیه اجلاس مجمع عمومی، تصویر واضحی از استمرار جنایات اسلام آباد ارائه خواهند داشت. مسلم میناید که هیات میتواند و باید بتواند حمایت بین المللی از داعیه برحق کشور ما را کسب نماید. هکذا هیات افغانی سعی خواهند نمود تا توجه جهان را از توسعه و گسترش فزاینده تولید و ترافیک مواد مخدر در منطقه تحت کنترول مخالفان مسلح دولت جلب نموده و افکار عمومی جهانی را در مبارزه مشترک، پیگیر و صادقانه علیه این پدیده مرگ آفرین که بخش قابل ملاحظهئی منابع مالی پیکارجویان مخالف دولت افغانستان را تامین مینماید و از آن درگسترش روند بی ثباتی و رادیکالیزم استفاده میگردد، جلب نماید.

مردم افغانستان از نماینده کشور در مجمع عمومی مصرانه متوقع هستند که این هیات نه بمتا به وارث سیاستهای موقتی، غیر عملی و انفعالی گذشته دولت افغانستان نسبت به اسلام آباد عمل نموده، بلکه با عبور از مرزهای انتظار برای آوردن صلح که پاکستان خود را مجری آن معرفی میدارد، اداره نظامی و جاسوسی آن کشور را عامل ویرانیها، قتل و کشتار میلیونها افغان به جامعه جهانی معرفی خواهند داشت و تردیدی نیست که نمایندگان جهان در اسامبله عمومی در کنار دولت و مردم افغانستان قرار گرفته و طبق صلاحیت بند سوم ماده دهم منشور، پرونده اسلام آباد را بمتا به کشوری که از تروریسم بعنوان بخش از سیاست خارجی خود علیه افغانستان، کشورهای منطقه و بی ثباتی جهانی استفاده مینماید به شورای امنیت ارجاع خواهند نمود.

ارجاع موضوع به شورای امنیت از منظر حقوقی از آن جهت صورت خواهد گرفت که تصامیم اتخاذ شده در مجمع عمومی حاوی کرکتر توصیوی بوده، لذا شورای امنیت صلاحیت مینماید تا با صدور قطعنامه الزامی نسبت به اسلام آباد یکی از دو تصامیم را در دستور کار قرار خواهند داد: صدور قطعنامه مبنی بر محکومیت سیاسی آن کشور از مجرای اعمال تعزیرات (اقتصادی)، فشار دیپلماتیک و توسل به زور (که توسل بزور اقتدر عملی و ممکن بنظر نمی رسد) و یا ارجاع شکایت افغانستان به هدف حل و فصل حقوقی و یا جنائی به محاکم دیصلاح بین المللی.

از آنجائیکه زیاده محتمل خواهد بود که شکایت افغانستان در شورای امنیت مورد ویتوی احتمالی قرار گیرد، لذا میکا نیزم حقوقی دیگری نیز در اختیار اسامبله عمومی قرار دارد که آن ارگان را قادر میسازد تا با در نظر داشت میرمیت و استعجالیت موضوع و بمنظور کاهش خطرات ناشی از ویتوی دعوی کشور ما در شورای امنیت از آن استفاده نماید و آن عبارت از قطعنامه شماره (۳۷۷) اکتوبر (۱۹۵۰) مجمع عمومی ملل متحد است که به قطعنامه اتحاد برای صلح و یا قطعنامه احسن معروف است. گرچه در پراکتیک روابط جهانی، استفاده از مفاد این قطعنامه کاربرد زیادی نداشته و بیشترینه محصول جنگ سرد است و اما تاکنون هیچ تصمیم با اعتبار حقوقی مبنی بر لغو این مقصد جلوگیری از محدودیت های فرضی صلاحیتهای حقوقی شورای امنیت اتخاذ نگردیده است، بنا بر آن تنها دیپلوماسی قدرتمند و فعال جانب کابل در اجلاس مجمع عمومی خواهند توانست بیک تصمیم استثنائی در آن مجمع منجر گردد، زیرا ارزشهای مندرج در سند فوق به این نهاد صلاحیت میدهد که بدون ارجاع برخی قضایای مهم جهانی به شورای امنیت ملل متحد به هدف جلوگیری از زیوتو احتمالی آن، به اتخاذ یکی از تدابیر با زدارنده که حتی مشمول کاربرد زور نیز میگردد، مبادرت ورزد. لازم به تذکر است تا از تغییر کادر رهبری در مجمع عمومی ملل متحد نیز بحیث یک چانس نیک برای افغانستان درین برجه حساس نامیرد. اخیراً یکن از چهره های درخشان مدافع حقوق بشر و حامی صلح و تشنج زدائی و یکن از رهبران سوسیال دموکراسی دنمارک در سمت ریس مجمع عمومی ملل متحد تقرر حاصل نموده است، این شخصیت آقای موگنس لیکتوفت است، شناخت محدود که از وی داریم توقع میرود تا مجمع عمومی، تلاش جهانی در راستای رسیدگی به معضل بی ثباتی جهانی، ایجاد هماهنگی و تشریک مساعی بین المللی در مبارزه علیه دهشت افگنی، نقض حقوق بشری، جنایات سازمان یافته فراملی، مسئله تجا و زویا تهدید به تجا و زبمتا به جنایت علیه صلح و بخصوص داستا ن غم انگیز جنگ و تجا و زدر سرزمین ویرانه ما تحرک بیشتر بخشند.

درفر جام با اذعان به اینکه رسیدن به صلح و دستیابی به ثبات پایدار، توسعه و انکشاف همه جانبه اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی از اصول خدشه ناپذیر در منشور و حقوق بین المللی دانسته میشود، لذا به اداره ملل متحد بمتا به یگانها در مسوول، با اعتبار، غیر جاندار و حافظ صلح و امنیت جهانی است تا افغانستان را در ختم منازعه طولانی داخلی و قطع حملات و تجا و زبمتا بی رویه و مستمر خارجی یاری رساند، در غیر این صورت هرگونه تسامح، سطحی نگری، اغفال و بی توجهی در برابر درد، الام و مصائب ملت مظلوم افغانستان خود جنایت بیش نخواهد بود.

<http://www.hoqooq.eu/>